

Zprávy z farnosti

02/2006

Je zima, příroda spí. Jistě se všichni těšíme, až přijde jaro. Budeme si pak moci vychutnat, jak se vše znovu probouzí k životu. Ale i zimní měsíce mají svůj význam. Příroda odpočívá, ve skrytosti se vše připravuje. Využijme i my zimní doby. Najdeme si chvílku na četbu. Když otevřeme Písmo svaté, zamysleme se v klidu nad nějakým úryvkem a ptejme se, jak to můžeme více prožít ve svém životě. Zamysleme se nad tím, co nás nějak zasáhlo v uplynulých měsících. Co nás zneklidnilo, co nás naopak potěšilo? Jestli cítíme, že náš vztah k Bohu ochabl, tak je zde příležitost hledat způsob, jak v sobě probudit nový život. Jsme v mezidobí, ale nebude to dlouho trvat a začne doba postní, doba přípravy. I na ní je třeba se připravit.

Aby se to dařilo, k tomu rád žehná

P. František

Za Pannou Marií do Filipova – 2006

Čekání na autobus jsem si zkracovala modlitbou a vzpomínkou na ty, které si Pán již k sobě povolal. Ve Zdislavě č. 8 (prosinec 2005) jsem se dozvěděla, že od 1. listopadu přebývá u Pána P. Antonín Hladký, SDB, který roku 1998 vítal otce biskupa Josefa naposledy. Dne 7. prosince 2005 jej následoval jáhen Daniel Ederer, který se poutí do Filipova také zúčastňoval, a 8. prosince se vydala na pout' věčností i paní Drahomíra Klozrová, která se starala o poutní kapli Panny Marie v České Kamenici. Řídnou i řady poutníků z Děčína, a proto jsem ráda, že společně s poutníky z Ústí nad Labem jsme zaplnili autobus, přestože nebyl patrový jako loni. Před bazilikou bylo celkem sedm autobusů a zbývající místa byla zaplněna osobními automobily. Němečtí poutníci se zúčastnili ve větším počtu než předešlé roky, a tak byla bazilika zcela naplněna.

Před slavností zněla bazilikou dvojjazyčně píseň *Uzdravení nemocných*. Slavnost zahájil rumburský páter, který přivítal oba biskupy. Poutní mši svatou sloužili společně drážďanský biskup Joachim Reinelt a litoměřický biskup Pavel Posád, který úvodem vyzval přítomné k vyprošení uzdravení nejen pro sebe, oba národy, ale aby svět znovu se mohl radovat z blízkosti Vykupitele, který přinesl spásu. Ve své promluvě připomněl všechny významné události, které jsme přišli oslavit: 140 let od místního zjevení Panny Marie, 80 let od povýšení kostela na baziliku minor a 60 let od založení sdružení Ackermann-Gemeinde. Připomněl slova Panny Marie: „Mé dítě, blíží se tvé uzdravení“. Několikrát citoval sv. Pavla. Hovořil o Bohu, který je budoucností světa a člověka a skrze Krista v Duchu Svatém se zvláštním spolupůsobením Mariiným nabízí spásu všech lidí. Připomněl i sté výročí obnovení baziliky Panny Marie Pomocnice křesťanů, která je znamením nové naděje obnovy lidských srdcí v místní Církvi i celého světa.

Drážďanský biskup Joachim Reinelt pak vyzdvihl Filipov jako místo setkávání dvou národů u Panny Marie. Připomněl šedesátileté úsilí a dílo Ackermann-Gemeinde, které bylo založené v roce 1946 jako sdružení katolických sudetoněmeckých vyhnanců. Programem sdružení byly od začátku tři hlavní body: vyrovnání se s minulostí, příprava nové budoucnosti mezi Čechy a Němci a aktivní spolupráce v Církvi. Ackermannova obec byla založena jako společenství, které mělo pomoci odsunutým a vyhnáným zvládnout jejich osud, který nebyl po prohrané, zničující válce v Německu jednoduchý. Do Německa přišlo z východní a střední Evropy třináct a půl milionů Němců. Způsob, jak měl být zvládnut osud, byl dvojitý. Jednalo se o pomoc při integraci v Německu a smíření s českými sousedy, kterým pomáhali v době totality. Podnětem ke vzniku názvu bylo středověké dílo: Oráč z Čech, které vypráví o oráči, jemuž zemřela žena a on se dostává do

ostré pře se smrtí. Dochází k velmi hodnotné teologicko-filozofické diskusi. Závěrem zasáhne Bůh, který s jejich sporem souhlasí, ale připomene, že zapomněli na Něj, na Boha. Ackermann přijímá z rukou Božích svůj úděl, kterému nerozumí. Jejich pře se stává podnětem pro založení tohoto sdružení.

Před závěrem poutní mše svaté představil P. Anton Otte řádové sestry z Marienthalu – opatství cisterciáckého v čele s abatyší Marií Reginou Wollmann, které ve svém klášteře uchovávaly vzácnou relikvii. Touto relikvií jsou třísky z podlahy, kde Panna Maria před 140 léty stála a uzdravila nemocnou Magdalénu Kadeovou. Sestry z třísek utvořily obraz, který letos v den výročí přivezly zpět do Filipova, aby byl vystaven v kostele jako relikvie.

Na závěr poutní mše svaté převzal biskup Pavel od pátera Tichého květiny. Následně se kněží v počtu padesáti za doprovodu *písně Tisíckráte pozdravujem tebe* průvodem odebrali do kaple zjevení Panny Marie, kde byla pouť ukončena krátkou modlitbou. Po návratu kněží se opět utvořily fronty poutníků u jesliček a před východem kněží. V šest hodin jsem se byla ještě rozloučit v kapli a poprosit, pokud to bude možné, za syna své přítelkyně z dětství, který je stížen rakovinou. Jeho fotografií jsem se dotkla místa zázraku. V bazilice nebyly žádné upomínkové předměty a tak jsem měla radost z růžence, který měl název MEDUGORJE a bude mi tak připomínat 140. filipovskou pouť. Bezprostředně po návratu poutníků se autobus vydal na zpáteční cestu.

Kateřina R., poutnice z České Kamenice

Okénko do knihovny

autor: Karel Tomek
název: Proč jsou chrámy přeplněné?
z obsahu:

Chrámů je dostatek a neznám ve svém okolí nikoho, kdo by se do chrámu netěšil. Celá rodina se ve svátečním oděvu vypraví v neděli do svého oblíbeného chrámu, aby tvořila společenství nejen s ostatními věřícími, ale hlavně se svým bohem. Návštěva chrámu dokonce nahradila v posledních letech rodinné výlety a procházky přírodou.

Pohyb lidí se okolo takového běžného chrámu zvyšuje, zvláště v předvánočních dnech. I nezúčastněný pozorovatel (je-li vůbec takový) zjišťuje, že se něco děje. Doprava v okolí chrámu je příčinou nejednoho infarktového stavu řidičů i chodců, věřící se radostně v mohutných proudech hrnou dovnitř, šťastný úsměv na tváři. Jedna obrovská bohoslužba je sloužena

prakticky od rána do večera. Liturgie má svá pevná pravidla a neexistuje skoro nikdo, kdo by se jí nechtěl aktivně účastnit.

Vnitřek chrámu je vyzdoben tak, aby věřící pod vlivem krásy, výzdoby, barevných světél a podmanivé hudby zapomněli na své všední starosti a oddali se do vůle nejvyššího, plně se ponořili do jeho bytí a jasně poznali, co jim v jejich bídném životě schází a co všechno a v jak různých podobách mohou od něho získat. Ministranti a přísluhující se vydávají do krajnosti, aby pro svého boha získali co nejvíce duší. Každému věřícímu, který jeví známky nejistoty okamžitě vysvětlí, co potřebuje, aby byl dokonale šťastný. Pro děti, které ještě nechápou obsah věrouky svých rodičů, je zde připraven dětský koutek. Ani zde se ovšem děti neponechávají svému osudu, ale již odmala jsou jim předkládány v lákavém obalu všechny předměty, které budou pro život potřebovat.

Aby evangelizace přinesla co největší užitek, jsou liturgické texty rozesílány celoročně do všech domácností. Jednotlivé chrámy mezi sebou dokonce soutěží o to, kdo svým ovečkám poskytne lepší duchovní vedení. Za dlouholetou věrnost svému bohu získávají věřící při návštěvě chrámu různé výhody. Chrámy se také dělí podle toho, kolika věřícím jsou schopny osvětlit základní nauku své víry. Můžeme nalézt superchrámy, hyperchrámy nebo megachrámy. Pokud jste někdo slyšeli o gigachrámu, rád se nechám poučit.

Jenom jedno nechápu. Nikdy jsem tu neslyšel nahlas vyslovit jeho jméno. Jméno boha, kterému se slouží. Možná to věřícím nepřipadá důležité, možná chce zůstat sám bůh utajen. Možná, že nechce být pojmenován proto, že by ztratil svoji schopnost manipulovat miliardami lidí po celé planetě. Možná by se potom někteří jeho věřící rozpomněli, že existuje opravdový, reálný Bůh, jehož jméno je Láska. Přesto se odvážím pojmenovat boha, jehož chrámy a věrouka jsou popsány v tomto článku – je to mamon.

<<http://www.kratr.cz>>, převzato z Katechetického věstníku

M. J.

Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.

- „Přes tyto brýle vidíte už lépe?“ ptá se lékař pacienta. „Ohromně, paní doktorko.“
- „Mami, Jenda přišel včera do školy špinavý a pan učitel ho poslal domů!“ „A pomohlo to?“ „Jasně! Dneska přišla špinavá celá třída.“

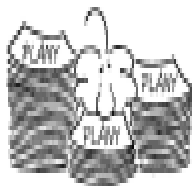
Řeční - Podmoky

- V době normalizace se konal pohřeb místního stranického funkcionáře. Řečnil na něm jiný funkcionář. Na konci svého proslovu pronesl: „Vážený soudruhu Nováku...“ a tady se zarazil. Uvědomil si, že kdyby řekl „Nashledanou“, vypadalo by to, že věří v posmrtný život. Říci „Sbohem“ bylo zcela nepřípustné a tak to zakončil takto: „Vážený soudruhu Nováku, buď zdrav!“
- „Nováčku, vyjmenuj mi sedm polních škůdců!“ „Pět hrabošů a dva křečci!“

Farní rada

Zpráva z 1. zasedání nové Farní rady ze dne 8. 1. 2006

V neděli 8. ledna se Farní rada sešla v novém složení a plném počtu na prvním setkání a hned se pustila do práce. Posuďte sami.

Program jednání:

- **Prezentace všech členů nové rady**

Každý člen se krátce představil svým novým kolegům.

- **Volba zástupce a sekretáře rady**

Zástupkyní předsedy rady byla všemi hlasy zvolena Jaroslava Škodová, sekretářem byl zvolen Martin Kolář, rovněž všemi hlasy.

- **Seznámení se stanovami rady**

Předseda rady - P. František Jirásek seznámil farní radu se stanovami.

- **Určení data a četnosti setkávání rady, termín dalšího jednání**

Členové nové rady rozhodli setkávat se jedenkrát měsíčně, a to vždy druhou neděli v měsíci po večerní mši sv. od 18:45 do 20:30. Na každém zasedání bude pokaždé odsouhlasen termín následujícího zasedání.

- **Program dalšího zasedání rady**

- ◆ Nesplněné úkoly předchozí rady,
- ◆ navržení vhodných osobností, které budou pozvány na faru v rámci cyklu „Křeslo pro hosta“,
- ◆ sumarizace probíhajících pravidelných aktivit farnosti,
- ◆ 500. výročí narození sv. Františka Xaverského - oslava v kostele v Bělé,
- ◆ pořádání pouti do Klokot - květen 2006 (ve spojení s dalšími farnostmi).

Děčín - Podmokly

Příští setkání Farní rady se uskuteční v neděli 5. února 2006 v 18:45 (po večerní mši svaté). To znamená, že se opět na její členy můžete obracet s vašimi podněty a připomínkami! Dva roky jsou vám k dispozici. Pište, volejte, mluvte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jaroslava Škodová	místopředsedkyně
Martin Kolář	zapisovatel
Lukáš Herich	člen
Jindřich Macoun	člen
Antonín Musil	člen
Ludmila Stichová	člen

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2005	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	16 373 Kč	3 678 Kč	11 000 Kč	Na záplavy v Asii
Únor	6 183 Kč	1 687 Kč	3 400 Kč	Svatopetrský halěř
Březen	5 276 Kč	1 907 Kč	0 Kč	
Duben	7 417 Kč	1 583 Kč	2 820 Kč	Na obrázek P. Marie na Jalůvčí
			2 600 Kč	Na bohoslovce
Květen	8 358 Kč	1 802 Kč	2 330 Kč	Na opravy kostelů
Červen	5 859 Kč	1 319 Kč	2 310 Kč	Na potřeby diecéze
Červenec	5 834 Kč	1 427 Kč	0 Kč	
Srpen	7 496 Kč	1 635 Kč	0 Kč	
Září	6 045 Kč	2 288 Kč	2 050 Kč	Na diecézní charitu
Říjen	10 808 Kč	2 410 Kč	5 000 Kč	Na misie
Listopad	6 450 Kč	1 473 Kč	2 600 Kč	Na biblické dílo
Prosinec	7 192 Kč	1 682 Kč	2 500 Kč	Na Pákistán
Součet	93 291 Kč	22 891 Kč	36 610 Kč	

R. S.

Pouť do Dolního Žlebu

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2006		5. února	5. března	2. dubna
7. května	4. června	2. července	6. srpna	3. září
1. října	Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		5. listopadu	3. prosince

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:08	13:37	13:52	Dolní Žleb	14:10	14:38	16:02	17:26
Certova Voda	13:18	-	14:02	Certova Voda	14:15	-	16:07	17:31
Dolní Žleb	13:23	13:45	14:07	Děčín hl. nádr.	14:25	14:16	16:17	17:41

Credo

... **VZKRÍŠENÍ TĚLA** ...

(29. pokračování)

Ale člověk už je takový, že si o tom začne vytvářet určité konkrétní představy a právě ty mohou být kamenem úrazu: kde budeme žít, jak je to vůbec možné, jestli budeme chodit nebo létat, jak bude to tělo vypadat, jak to vlastně s tím tělem bude, když v nás je navíc zakořeněná taková nemilá věc, kdy se nám zdá, že člověk, aby mohl být opravdu Bohu blízko, se musí právě všeho hmotného zbavit.

Tyhle otázky nejsou vůbec nové a byly kladeny už i Pavlovi. Pavel se tím zabývá, když mluví podrobně o vzkříšení. Je to 15. kapitola 1. listu Korintňanům.

1 K 15, 35 - 44

Tohle by i nám mělo stačit jako odpověď.

Pavel především zdůrazňuje, že ta skutečnost, kterou čekáme na závěr po druhém Kristově příchodu, tedy tenkrát, kdy půjde o vzkříšení, že tato skutečnost je vlastně v kořeni jiná, než co my žijeme a co my známe ze svých bezprostředních zážitků.

Nutným spojovacím mostem k tomuto novému je smrt. Zase je to řečeno docela názorně:

„Jestliže to, co rozséváš, napřed neodumře - neobživne.“

Semeno není rostlina - my víme, že obilní zrno a obilní klas k sobě patří, ale není to totéž. Víme, že jádérko z jablka v sobě vlastně skrývá jablko, ale že jádérko a jablko není totéž. To, s čím my se setkáváme na zemi, tzv. lidské tělo tak, jak ho známe, a to, co se ukládá do hrobu, tzv. mrtvé tělo po smrti člověka - obojí je něco jako semeno, jako zárodek, z něhož Bůh dá vyrůst rostlině, něčemu, co teprve v pravém slova smyslu bude ono. To co

my prožíváme, s čím se setkáváme, je skutečnost reálná, ale předběžná, to ještě není definitivní. Tím pádem, představovat si vzkříšení jako návrat do tohoto stavu je nesmysl, tak to není míněno, jestliže chceme mít nějakou konkrétnější představu o tom, co je to „nové tělo“, pak tady máme jediné vzkříšeného Krista, to je pro nás jediná možná reálná představa.

Vzkříšený Kristus měl tělo, jedl, mluvil s učedníky - ale přece to nebyl stejně vypadající a stejně se chovající Ježíš, kterého znali z jeho pozemského putování. Spojitost tu byla, ale to - bylo převedeno na novou, vyšší úroveň. A to také Pavel říká:

„Tak to bude i při vzkříšení mrtvých. Rozsévá se tělo v porušitelnosti, vstane v neporušitelnosti.“

To, co známe dosud jako život, který má v sobě velmi vzácné věci, ale který je přitom zasažitelný nemocí a hříchem, to bude proměněno ve skutečnost neporušitelnou. Nemoc, slabost, neschopnost, hřích - to všechno bude odstraněno. Ten, kdo bude vzkříšen a proměněn ke Kristově podobě, ten bude bez těchto nedostatků. Ten vzkříšený bude nutně žít v jiném prostředí než je to, ve kterém žijeme. To je to, o čem mluví Písmo jako o novém nebi a nové zemi. Jenom když tohle víme, můžeme si to kloudně srovnat v hlavě, protože vzkříšení ve světě, kde žijeme, bychom si museli představit jako návrat do tohoto světa.

Ještě jednu důležitou věc bych chtěl k záležitosti vzkříšení připomenout, a sice to, co nám říká Jan v 6. kapitole svého evangelia. Tam je řečeno:

J 6, 51,54,58

Tady zcela jasně víte, že je řeč o Kristu a o eucharistii a právě tenkrát, když přemýšlíme o vzkříšení a o věčném životě, je třeba vědět o eucharistii, o přijímání Těla Kristova. Je to záruka té proměny, to je první bezprostřední kontakt - fyzický bychom řekli - a tou skutečností je vzkříšení, skutečností proměněnou, ve které už je Kristus.

Kdo jí tento chléb, bude žít navěky.

To znamená, má život z Krista, Krista vzkříšeného. Kdo přijímá eucharistii, kdo jí tento chléb, ten se už sám osobně setkává se skutečností vzkříšeného a tento chléb nás pro věčnost proměňuje.

Toto je, bohužel, velmi málo chápáno a velmi málo doceňováno mezi křesťany. Řada lidí chodí k přijímání třeba pro osobní útěchu, nebo z podobných druhořadých důvodů. Ale my tady máme opravdu něco, co nás proměňuje pro vrcholnou šanci našeho života, pro jeho závěr.

Credo podle P. A. Opatrného (pokračování příště)

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- ☞ **Mše svaté v okolí** - I přes veškeré snahy se nedaří již delší dobu zjistit časy bohoslužeb v okolních farnostech. Je to způsobeno tím, že se ke mně příslušné informace (a jejich změny) nedostanou. Zvláště nepřehledná situace nastala v poslední době ve farnostech náležejících k farnosti v Děčíně I. Proto je možné, že údaje na webu nejsou zcela přesné. I když to není má vina, omlouvám se za to. (R. S.)
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!

Podstata sexuální výchovy

aneb: Informace nejsou nejdůležitější

Sexuální výchova v rodině a ve škole je dnes zbytečně často spojována především s informací o lidské sexualitě. Skutečnou podstatou sexuální výchovy dětí je však být svědkem vzájemné manželské lásky rodičů, která má také svůj sexuální rozměr. Teprve ze vzájemné manželské lásky se rodí láska rodičovská.

Rodiče totiž nemohou vytvořit dobrý vychovatelský vztah ke svým dětem, pokud nejprve nevytvoří hluboký vzájemný vztah sami mezi sebou. Bez vztahu mezi mužem a ženou, bez otcovského a mateřského vztahu k dětem bude i vychovatelský vztah jaksi neúplný, a někdy i zraňující. Práva, která mají rodiče vůči svým dětem, jsou pevně spojena s povinnostmi vůči nim, a první povinností rodičů vůči dětem je jejich vzájemná láska. Právě tato vzájemná rodičovská láska se stává nejdůležitějším základem sexuální výchovy vlastních dětí.

Bez hluboké manželské lásky bývá rodičovská láska vždy nějakým způsobem omezená a zraněná. Mrzačení výchovy dětí, a tím tedy i sexuální výchovy, spočívá v tom, že matka a (nebo) otec chtějí dítěti darovat „individuální lásku“ (každý z nich svým způsobem), ale nejsou schopni darovat mu společnou, vzájemnou lásku. V této situaci nemůže ani ta nejlépe vedená sexuální výchova v rodině a ve škole tento nedostatek nahradit. Může pouze objasnit a zmírnit zranění ze vztahů s rodiči.

z knihy Sexuální výchova v rodině a ve škole

11. Kapitola***Dveře bez kliky***

Slyšel jsem kdesi vyprávět tento příběh: Malíř, který maloval obrazy s náboženskou tematikou, měl zvyk, že dříve než svoje dílo představil veřejnosti, pozval si do ateliéru svoji rodinu a žádal kritické vyjádření každého jejího člena. Tak postupoval i v případě, když ztvárnil známé biblické téma, obraz Ježíše Krista, který stojí u lidského obydlí a klepe na jeho dveře. V ateliéru se k dílu vyjadřovali všichni, včetně malého malířova synka, který svému otci řekl, že obraz ještě není úplně celý, protože zapomněl namalovat u dveří, na které Ježíš ťuká, kliku. Otec svého synka pochválil a vysvětlil mu, že u těch dveří klika je. Ale zevnitř. Ježíš na lidský příbytek vždy jen lehce zaklepe a záleží na člověku, jestli stiskne kliku uvnitř a Boží výzvě otevře.

Kdybychom chtěli tuto historku dále rozvíjet, mohli bychom se ptát, proč neotvírají všichni, kdo byli osloveni, komu Ježíš na srdce zaťukal, ať už skrze životní událost, slyšení Božího slova, pohled na krásu přírody nebo důmyslnou skladbu atomu, buňky či vesmíru. Nemají tito oslovení kliku ani zevnitř? Nebo mají zamčeno a ztratili klíč? Nebo snad ohluchli? Otázek by mohl mít malířův synek více, ale osobně si myslím, že hlavním důvodem není ani ztráta kliky nebo klíče, ale ztráta odvahy. A pokud jde o ztrátu sluchu, na tu bych také nedal. Jde spíše o ztrátu schopnosti rozlišit v uchu mezi nejrůznějšími hluky světa ono jemné Boží zaťukání.

K víře je nutná odvaha. To jsem si uvědomil, když mne před časem pozval primář chirurgického oddělení k psychiatrickému konziliu u pacientky. Konzilium je porada odborníka z jiného oboru. Panu primáři šlo o to, abych nemocnou zklidnil a přemluvil ji k operaci. Zjistil u ní totiž onemocnění, které je možné odstranit operací. Pokud by ta žena plánovanou operaci nepodstoupila, její stav by se stále zhoršoval. Pacientka se ovšem zákroku strašně bála a odmítala ho. Byla depresivní a stále plakala. Ženu, asi kolem šedesáti let, jsem navštívil v nemocničním pokoji, kde ležela sama. Dlouho jsme spolu hovořili skoro o všem, co ji trápilo. Na jedné straně dobře věděla, že netrpí žádnou zhoubnou nemocí a že jí operace přinese úlevu, na druhé straně měla tak veliký strach z tohoto zákroku, že ho zcela odmítala. Používal jsem postupně různé psychologické přístupy a snažil se její strach zmírnit. Věděl jsem, že jedna návštěva u ní všechno nevyřeší, ale naděje se ukazovala reálná, a tak jsem jí slíbil, že za ní budu chodit dál a doprovázet ji v jejích obavách. Nakonec jsem se ženy ještě zeptal, zda je věřící, abych

mohl i v tomto směru posílit její odvalu. Odpověděla, že ano, a začala ob-
sáhle vyprávět o tom, kde měla církevní sňatek, že dala svoje děti pokřtít
a že musely jít i k biřmování... Potom ještě vyndala z nemocničního stolku
hromadu fotografií a ukázala mi na nich, jak obě její dcery musely mít
svatbu v kostele. Bylo na nich zřetelně vidět, že „musení“ mělo důvod i v
pokročilých těhotenstvích. Pokračoval jsem s nemocnou ženou v rozhovoru
a řekl jsem jí, aby si představila, že neleží na operačním stole, ale v Ježíšo-
vě dlani a nad rukou zkušeného pana primáře, který ji léčí, je ještě Boží ru-
ka, která ji uzdravuje. Potom jsem v dobré vůli pacientce nabídl, že bych za
ní, pokud bude chtít, poslal kněze, který by s ní také pohovořil a posloužil jí
svátostmi. Tentokrát jsem tvrdě, velice tvrdě narazil. „Žádného faráře u se-
be nechci ani vidět! Copak chcete, abych umřela?“ Museli jsme tedy zůstat
jen u běžných psychologických metod a podpůrných léků.

Tehdy jsem si uvědomil, jakou roli v životě této ženy hraje víra. Pokud
šlo o svátosti ve slavnostech, tedy křty, svatby a biřmování, byla účast kněží
i biskupa žádaná. Pokud šlo o život, měla ke svátostem i knězi odpor. Ne-
vím, co by k celé situaci řekl malířův synek, ale můžeme tušit, jak ji hod-
notí náš Věroměr.

(pokračování příště)

Vyučování náboženství na naší faře

den	začátek od	věk	vyučující
úterý	15:30-16:15	mladší děti	Andrea Fibichová
středa	15:00-15:45	starší děti	Eva Kuncová
čtvrtek	15:45-16:30	starší děti	Marie Jirásková

Slavnosti a svátky

2.	2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
22.	2. Svátek Stolce sv. Petra, apoštola

Významné dny

11.	2. Světový den nemocných
22.	2. Celosvětový svátek skautek

Výroční dny biskupů

14.	2. Kard. Vlk
Mons. Cikrle | jmenován biskupem (1990)
jmenován biskupem (1990) |
|-----|------------------------------|--|

LITURGIE

Sčítání - Podmoky

19. 2. Mons Herbst jmenován tit. biskupem (2002)
23. 2. Mons. Paďour jmenován biskupem – koadjutorem (2001) -
5. výročí
28. 2. Mons. Posád biskupské svěcení (2004)

Setkávání

- ◆ 1. neděli ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 18:30 na faře - nácvik zpěvu
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	08:00	
Úterý		17:00
Středa	08:00	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Čtvrtek	17:30	Kostel Nejsvětější Trojice

→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 26. 02. 2006, před 1. nedělí v březnu ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 8 Kč)